

Voorwoord

Ze zeggen altijd dat lezen een meisjesding is, maar ik moet me als jongetje toch veel en ernstig verdiept hebben in Gouden Boekjes, al of niet geholpen door voorlezende ouders en opa's en oma's. Want ik heb er veel herinneringen aan.

Neem Tante Mina Lutteput.

Dikke Tante Mina Lutteput.

Het beeld van haar, boven in het brandende huis, terwijl de brandweermannen een reddingsactie op touw zetten, is me altijd bijgebleven.

Net als de door de bochten gierende brandweerwagens in *Vijf brandweermannetjes*.

Of het meisje dat heel beteuterd staat te kijken omdat haar vlechten eraf zijn geniest door de voddendoer, in *Mannetje Nies*.

Of Wim die op zijn rode driewieler de wereld intrekt, op weg naar Spanje. De scènes waarbij iedereen stad en land afzoekt om de verdwaalde Wim terug te vinden.

Het bijzondere aan de Gouden Boekjes-reeks, in de jaren veertig in Amerika als Little Golden Books ontwikkeld, is de nadruk op mooie, toegankelijke illustraties bij de verhalen.

Tekenaars zijn net zo belangrijk als de schrijvers bij de Gouden Boekjes, die na de Tweede Wereldoorlog met groot en blijvend succes in Nederland werden uitgebracht.

Annie M.G. Schmidt en Han G. Hoekstra bewerkten met veel taalplezier de eerste lichting Gouden Boekjes in de jaren vijftig, met illustraties van vaak Europese, naar de Verenigde Staten geëmigreerde tekenaars. Zoals Tibor Gergely, die Hongarije verliet om aan Hitler te ontkomen. Hij is hofleverancier van deze bundel als illustrator van drie van de zes verhalen in dit Gouden Boek voor jongens: *Vijf brandweermannetjes*, *Christoffel* en *de Columbus* en *Mannetje Nies*.

‘Strooi maar een beetje peper op mijn neus. Dat helpt,’ zei hij. (uit: Mannetje Nies)

Sommige mensen vinden de Gouden Boekjes, met hun vrolijke, kleurige illustraties, zoetsappig. Ik niet. Jongens die bijna verdrinken op een zandbank, uit een brandend huis moeten vluchten, in hun eentje naar Spanje gaan fietsen, of mee moeten maken hoe een meisje met een peperpot de wereld redt – dat zijn avonturen waarin een pas beginnende man zich graag verdiept. Pas beginnende vrouwen ook, weet ik uit ervaring: mijn zussen lazen dezelfde Gouden Boekjes stuk als ik.

'Jongens (...) die bijna verdrinken op een zandbank'
(uit: *Christoffel en de Columbus*)

Dat het allemaal steeds op het nippertje goed afloopt, sterkt de jonge lezer. En voor volwassenen is het een vreugde om steeds maar weer bijvoorbeeld *Mannetje Nies* te moeten voorlezen, zoals ik bij mijn zoon moest doen. Waarbij je bij iedere alles ontregelende nies van de voddendoer – Ha-tsjoe! Ha-tsjä! – het boek kunt weggooien. Om het dan weer op te pakken om verder voor te lezen. Want ook jongens krijgen er geen genoeg van, van Gouden Boekjes.

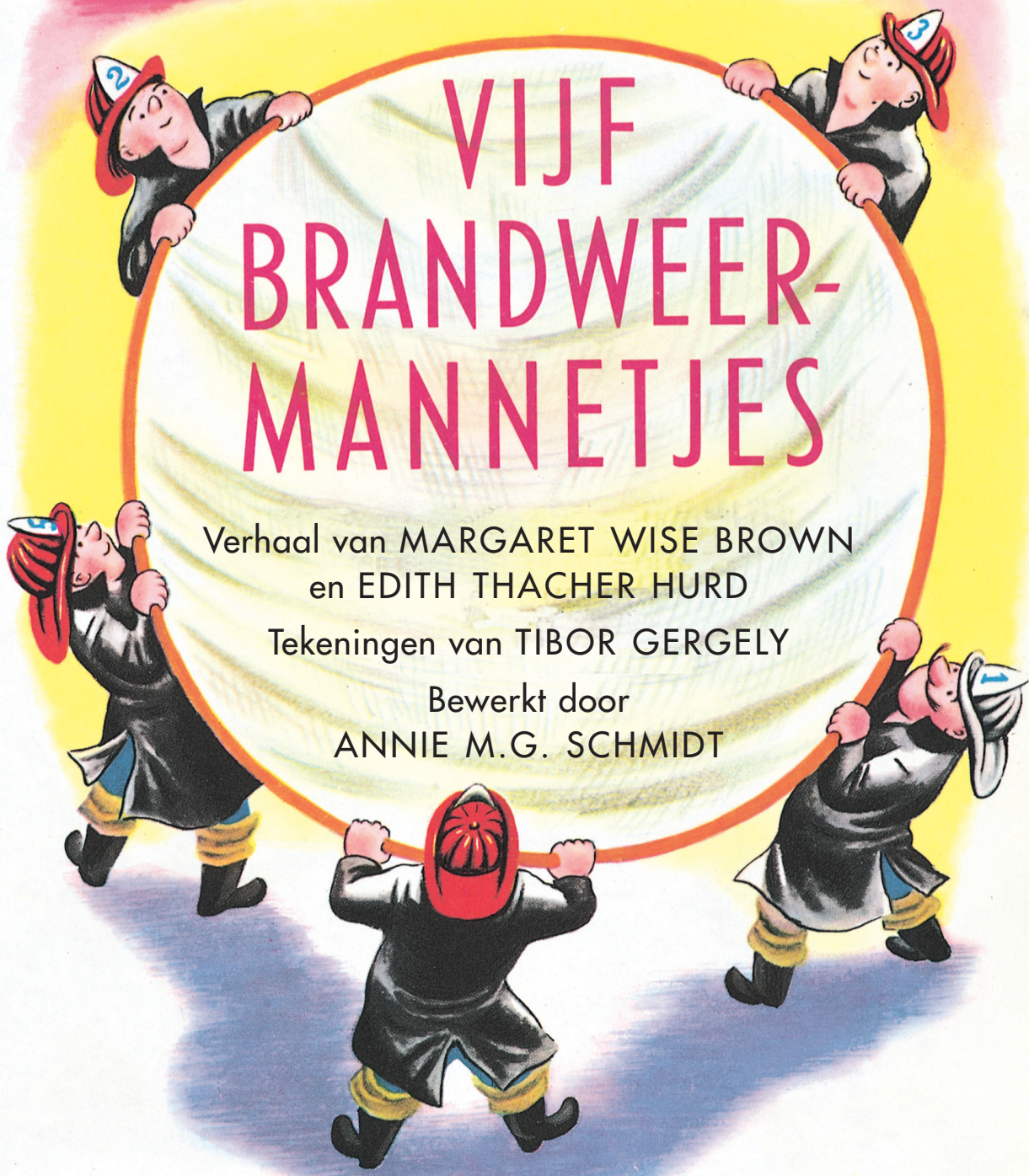
Paul Steenhuis

VIJF BRANDWEER- MANNETJES

E E N G O U D E N B O E K J E

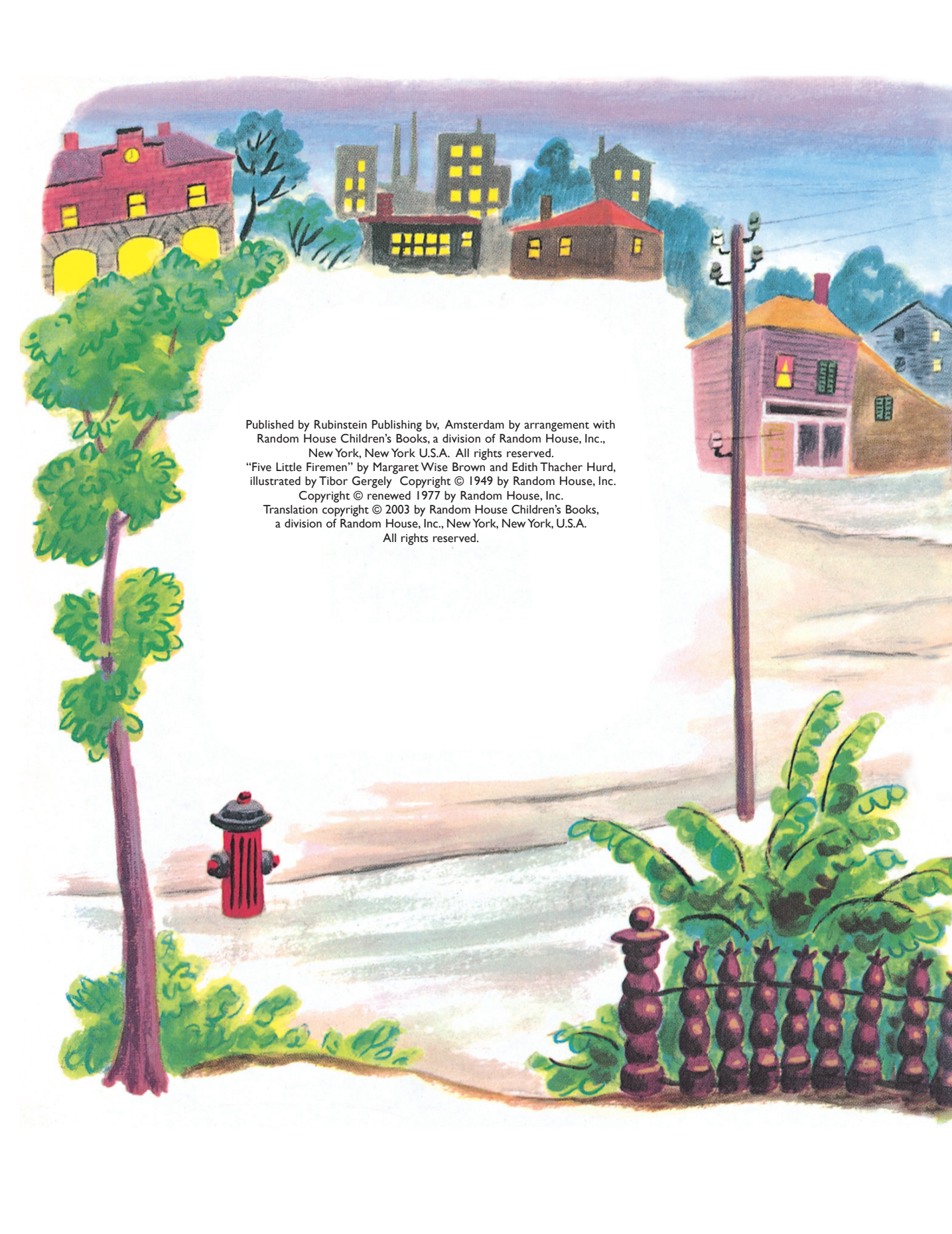
VIJF BRANDWEER- MANNETJES

Verhaal van MARGARET WISE BROWN
en EDITH THACHER HURD

Tekeningen van TIBOR GERGELY

Bewerkt door
ANNIE M.G. SCHMIDT

EEN GOUDEN BOEKJE

Published by Rubinstein Publishing bv, Amsterdam by arrangement with
Random House Children's Books, a division of Random House, Inc.,
New York, New York U.S.A. All rights reserved.
"Five Little Firemen" by Margaret Wise Brown and Edith Thacher Hurd,
illustrated by Tibor Gergely Copyright © 1949 by Random House, Inc.
Copyright © renewed 1977 by Random House, Inc.
Translation copyright © 2003 by Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc., New York, New York, U.S.A.
All rights reserved.

ER WAS EENS een huisje en daar woonde de familie Lutteput.

Op een nacht kwam er brand in het huisje. Eerst een klein vuurtje met één klein vlammetje, toen een groot vuur met een boel grote vlammen. En de familie Lutteput sliep.

Gelukkig kwam er een agent voorbij. Die liep heel hard weg om de brandweer te waarschuwen.

Ding! Ding! Ding!
In de brandweerkazerne klinkt het alarmsignaal.
Ding! Ding! Ding!
De Vijf Brandweermannetjes laten hun soep staan en
glijden langs de mast die beneden in de garage uitkomt.

“Vlug! Vlug!” schreeuwt het Eerste Brandweermannetje.

Hij springt in zijn rode auto met het blinkende koper en hij laat de bel klingelen: Ping ping ping ping ping!

Dat is de commandant.

Hij moet het eerst bij de brand zijn en de bevelen geven!